

Petr Hájek: V klíčové chvíli se podvolil. Babiš políbil prsten

- CZ24 News | 3. července 2023

ČESKO: PETR HÁJEK patřil k těm, kteří navzdory všemu ostatnímu celé roky bránil majitele Agrofertu a Mafru v jeho absurdních „kauzách“, teď však dochází ke zjištění, že se skutečně dopustil zločinu

Andrej Babiš byl dlouhé roky vyšetřován – a poté i obžalován – v kauze Čapí hnízdo (a několika dalších „přidružených“). Od první chvíle jsme jej v této věci na Protiproudu hájili: Poukazovali jsme na absurdnost obvinění (a později obžaloby), která u jakéhokoli příčetného soudu nemají šanci na úspěch. Současně jsme však věděli (a psali), že u nás dnes už nejde jen o příčetnost státního úředníka (zvaného mystifikačně dál „soudce“), ale že tato instituce je stále hlouběji ponořena do politických čachrů vládnoucí moci.

To se celé znásobilo po (Ústavním soudem) zmanipulovaných parlamentních volbách, v nichž „propadl“ milion hlasů a mocenský aparát uchvátilo pět stran, které sice (podle dávno bezcenných deklarací zvaných Volební program) nemají mnoho společného, kromě jediného: Odstranit Babiše z vrcholné politiky. Jsou totiž (nejen finančně) napojeny na miliardářské kruhy, v nichž obvinění velkého AB vzniklo – a bylo po leta udržováno médii, která vlastní přímo (v čele s ČT a ČRo, jež si privatizovali nepřímou) – ale stalo se též jedním z „programů“ Bruselu, jenž teprve po posledních volbách naplno ovládl českou gubernii.

Dva mučící kůly na výběr

Současně s tím proto vystartovala fialová protektorátní moc také proti Babišovu vlastnictví jednoho z hlavních mediálních domů (Mafru) – i když ho již předtím donutila zaparkovat jej bez přímého vlivu do „svěřenských fondů“ zřízených speciálním antibabišovským zákonem. To však se zdálo v Bruselu málo, proto také tam vytvořili speciální „lex Babiš“. Jenže on, mizera, přesto znovu vyhrál volby – a kdyby nebylo toho, že po nich je milion voličů bez parlamentního zastoupení (což už samo o sobě činí jejich výsledky fakticky neplatnými) – vládl by dál (patrně opět se socialisty nebo s „policejní“ Přísahou).

A tak teď chystají fialoví bolševici třetí zákon o Babišovi, který, jak doufají, definitivně postaví tohoto po leta neprávem pronásledovaného muže před napohled neřešitelné dilema: Opustit politiku – a zanechat své hnutí ANO jako kůl v plotě, který si pak snadno rozeberou na součástky? Anebo prodat své firmy (především Mafru) – a zůstat co kůl v plotě v obklíčení miliardářskými médii, jež už nebude nic brzdit v soustavném lynčování nejvýraznější tváře naší politiky posledních let? Mainstreamová média totiž ke svým manipulacím potřebují jednohlas. A dokud má Babiš Mafru (Mf Dnes, iDnes atd.) musejí na to přece jen brát ohled.

Jak se Babiš rozhodne, je dosud otázka. Faktem ale je, že vážní zájemci o Mafru se již objevili (veřejně zatím jen uhelní a energetičtí baroni) a některé spekulace hovoří o tom, že znechucený Babiš pak možná prodá i Agrofert. Na to by ovšem měli jen Němci, takže jejich vláda v českém prostoru by dostala přímo zdrcující rozměr. Největší producent potravin v německých rukách? Po zrádném Pithartově prodeji mladoboleslavské automobilky (teprve teď si to naplno užijeme) a prodeji elektřiny z ČEZu přes německou burzu (absurdní ceny a naše zchudnutí = jejich posílení) by tak třetí nejcitlivější pilíř českého hospodářství zmizel za západní hranicí. Zdálo by se tedy, že je na místě

pokračovat s Babišovou obhajobou. Jenže minulý týden vše proměnil.

Muž bez vlastností

Na Andreje Babiše je možné mít vsutku jakýkoli pohled. Vzhledem k tomu, že nemá žádný „klasifikovatelný“ světonázor, že jej nelze zařadit nikam na pravo-levé politické škále, podobá se paradoxně jak vejce vejci stranám pětikolky. S tím rozdílem, že na rozdíl od nich to dává veřejně najevo. Nepochybně i proto průzkumy (jako vždy tvrdě cinknuté ve prospěch pětihlavé saně Fialovců, a proto je lze brát jen jako velmi orientační) tvrdí, že si nadále udržuje přízeň zhruba třetiny lidí, kteří jsou ochotni přijít k volbám. To jsou ti, kterým nevadí ani jeho zničující „práce“ v době covidového běsnění globalistů, jimž ve své ideové bezradnosti šel na ruku.

Především vakcinační teror, k němuž se propůjčil se svými ministry vakcinace (zdravotnictví), přináší své oběti teprve s odstupem – a samozřejmě téměř bez povšimnutí hlavních médií sprážených s farma-byznysem (ostatně i velký Andrej v něm má své firmy). Jen občas pronikne zprávička, jako když nyní slovenská herečka Katarína Paveľková odjela do Švýcarska nechat se zabít: „Vakcína (proti covidu), kterou jsem dostala více než před rokem, totálně zničila moje zdraví, mé tělo a můj život,” napsala na rozloučenou na Twitter – a protože šlo o celebrity, nebylo možné to utajit. Absolutní většina lidí, kterým se náhle zhoršilo zdraví či již zemřeli, to však do souvislosti s vakcinací nedá – přesně, jak jsme během covidu znovu a znovu upozorňovali a varovali.

Pod tím vším je Babiš podepsaný. I pod zcela zbytečnými „lockdowny“, které zničily spousty především menších podniků. Stejně jako pod útoky na mnoho nepodvolených firem prostřednictvím ministerstva financí. Je omluvou, že tak postupovala většina vlád Západu (některé však ne tak drasticky)? Že s tím souhlasila i parlamentní „opozice“ (která dnes tvoří vládu)? To musí každý posoudit sám (a z voleb vidíme, že tak zjevně činí).

Faktem je, že pokud jde o manažerské řízení státu – navzdory obrovským covidovým dluhům – počínal si Babiš vcelku racionálně. Také se spoluzasloužil, že během největší migrantské vlny k nám nepustil zástupy muslimských „obohacovačů“. A se zničujícím Green Dealem souhlasil ve shodě s již zmíněnou „fialovou“ opozicí. A dnes, v souvislosti s Rakušanovým podpisem pod zrádným „migračním paktem“, se tváří jako autentická opozice. Lze mu to věřit?

Horší než lež - je to chyba

Bohužel nikoli. Stalo se totiž něco, co nelze nazvat jinak než zločinem. I když právě za něj ho nebudou vláčet po soudech, skandalizovat v médiích jeho hlavních byznysových nepřátel (slovo soupeřů je příliš slabé) – ba právě naopak. Babiš a jeho ANO (až na pár výjimek kvůli „uměleckému dojmu“) podpořili zatím největší zradu, jaké se od stejně ničivého vstupu do EU česká vláda dopustila: Podpis „smlouvy“ (ve skutečnosti diktátu washingtonských protektorů) o „dočasném umístění amerických vojsk na našem území“ je vlastizrádný akt par excellence. A proto i způsob, jímž ji Babiš ve sněmovně obhajoval, je příznačně skandální:

„Prosím vás, žádné základny, žádní vojáci tady nebudou. Je to triviální smlouva. Mimochodem, tu smlouvu má Rumunsko od roku 2005, takže 18 let. Bulharsko od roku 2006. Takže si to může každý ověřit, že žádné základny ani vojáci nebudou,” lhal zcela vědomě. Jednak v Rumunsku američtí vojáci (a jejich technika obrácená na Rusko) jsou. Především však: Od zahájení války USA a NATO proti Rusku (ve slabé verzi Majdanem v roce 2014, v té ostré na podzim 2021, respektive v únoru 2022) jsou tyto „smlouvy se spojenci“ o něčem zcela jiném než po americko-britském bezdůvodném napadení Iráku (březen 2003).

Ta „smlouva“ o ničem jiném než amerických základnách (dokonce taxativně v ní uvedených) není. A že stejně o jejich „přítomnosti“ musí znovu rozhodovat parlament? To je další z mnoha lží, které o „smlouvě“ Fiala a Babiš šíří: To se týká pouze přítomnosti (jakéhokoli počtu) amerických vojáků na našem území – nad 60 dnů! Celé dva měsíce tady mohou být bez souhlasu vlády a parlamentu!

Prostě sem vlítnout kdykoli se jim zamane. Pochopitelně tak učiní nejspíš v okamžiku, kdy se útok na Rusko změní z „proxyválky“ (skrze životy těch nebohých Ukrajinců, kteří nestačili utéct, protože na to neměli peníze) na „horký“ konflikt. Což může být kdykoli. A umí si někdo soudný představit, že v takové situaci parlament – i kdyby měl jiné složení než ten současný – řekne po dvou měsících „Vypadněte od nás,“ a Američané sklopí hlavy a odejdou? Nemluvě o tom, že smlouva je po dobu deseti let nevypověditelná. To proto aby – pokud by se o to nějaká vláda v budoucnu teoreticky pokusila – měli čas ji odstranit (podobně jako Nečasovu kvůli dostavbě Temelína).

Zločin...

Ne, o tom nemá smysl ztrácet ani jediné slovo. Pouze Tomio Okamura a jeho „dvacet statečných“ se ve sněmovně chovali jako skutečná opozice. Nejprve svolali před parlament demonstraci (skandálně bídě navštívenou) – a pak bojovali, seč jim jejich chabé síly stačili. S vědomím, že nejen ničemu nezabrání, ale budou mediálně lynčováni jako nikdy předtím. Přesto předseda SPD, na rozdíl od Andreje Babiše, při rozpravě kromě jiného prohlásil:

„Říct, že je Česká republika ve válce – i když ani v sousední zemi není? Šířit poplašnou zprávu? Kdyby to řekl člověk, který není fanouškem Fialovy vlády, ženete ho před soud. Takový je dnešní stav: Soudit lidi za názory. To je politika Markéty Pekarové Adamové a Petra Fialy. Nástup fašismu. Goebbelsovská a fašistická rétorika.“ A soudružka předsedkyně sněmovny, šéfka Kalouskovy pidistrany, která ani podle cinknutých průzkumů nemá šanci se dostat do sněmovny jinak než – podle změněného volebního zákona zločincem Rychetským – jako přívěšek ODS – hned na to na velmi příznačně na Primě reagovala:

„Slova od hlásné trouby ruské propagandy u nás mě nemohou urazit. Ostatně i nezávislý soud nedávno konstatoval, že SPD lze označit za parlamentní fašistické hnutí,“ naznačila Bazedová-Pekarová-Adamová koho napříště budou uchvatitelé kriminalizovat místo osvobozeného Andreje Babiše. Jeho pravá ruka, předsedkyně poslaneckého klubu ANO Alena Schillerová, se pokusila souhlas se smlouvou vysvětlit opravdu kuriózně: „Byli jsme ve vládě, a chceme se do ní vrátit.“ Jinými slovy: Kdo neshrbí před Bidenovskou Amerikou hřbet – a chce být někdy ve kterékoli evropské vládě – musí nejprve podepsat bílou kapitulaci.

...a trest?

Vzpomínka na Babišovu návštěvu sídla CIA v Langley, kde při příležitosti předání vyznamenání americko-britskému agentovi v čele BIS Michalu Koudelkovi Babiš „políbil prsten“ satanův, se náhle vrátila se vším všudy. A je mnohem srozumitelnější i jeho nečekaná společná „porada“ s Petrem Fialou u sovětsko-amerického rozvědčíka Petra Pavla na Hradě, kde právě bezproblémové schválení okupační smlouvy projednávali.

Andrej Babiš je nepochybně schopný muž. Dnes už víme, že bohužel schopný všeho. Kdekdo může mít nejrůznější výhrady ke dvěma obrům popřevratové České republiky: pravičákovi Václavu Klausovi a levičákovi Miloši Zemanovi (z dob, kdy pravice a levice jako vyjádření autentických zájmů různých skupin občanstva ještě existovala). Jedno je ale nezpochybnitelné: Oba byli čeští vlastenci. Fiala, Babiš a spol. nejsou ani pravičáci, ani levičáci – a především rozhodně nemají jediné autentické pojítko k českému státu a národu. Fiala a spol. vzhledem ke své neobyčejné tuposti a

prodejnosti.

Babiš naopak kvůli své „vyčuranosti“. Nikoli kvůli svému „původu“. Udělal by to klidně i Slovákům. Vlastně by byl ideální nástupce prezidentky Čaputky na Bratislavském hradě. Uměl by své zrady mnohem lépe prodat – a občas je kompenzovat méně důležitými „ústupky“ té části veřejnosti, pro niž je národní zájem na prvním místě.

Nic jiného nedělá po dlouhá leta v české politice. Po zkušenostech s honem na sebe dnes ale navíc ví, že ani jakýkoli majetek ho nečiní imunním proti nadnárodní mocenské mafii na lince Washington – Brusel. Ba právě naopak. Je to spíše k tíži. Protože ten, kdo má málo, se snáze korumpuje. Ukázalo se, že Babiš – navzdory svým miliardám – má stále málo. A je tedy ještě snáze korumpovatelný než „nemajetní“ Fialové (s nimiž by tak rád vládl). Pouze je na něj třeba vytáhnout trochu větší ráži. O to více škody ale potom – mezi těmi, kdo mu důvěřovali – zase nadělá. Takže se „JIM“ vyplatí.

To, co předvedl kolem „smlouvy o americkém protektorátu v bývalém českém státě“ je skutečně zločin.

Přijde i trest?

AUTOR: Petr Hájek

[ZDROJ](#)